

mer ind i normale Tilstande, der vil til den Tid ikke være de Indtægter og de Formuer at beskatte, som der er i dette Øjeblik. Det ærede Medlem fremholdt den direkte Beskatning i Modsætning til den indirekte, som det ærede Medlem ikke syntes om, og det ærede Medlem inddrog under den indirekte Beskatning ogsaa Forhøjelsen af Jernbanetaksterne. Jeg vil i al Beskedenhed tillade mig at mene, at Jernbanetaksterne er ikke en indirekte Beskatning, det er en Betaling, man yder for et Stykke Arbejde, som i de fleste Tilfælde altsaa Staten, undertiden private Selskaber udfører for en, det er en Slags Vognmandsforretning, man betaler for, og det har intet med den indirekte Beskatning at gøre. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem til en vis Grad kunde være enig med mig og med det ærede Medlem (Dalsgaard), som talte paa Venstres Vegne, nemlig at han godt kunde tænke sig at forhøje visse Jernbanetakster, nemlig Fragten for Transitgoods. Naar man ved, at Transitbefordringen her er steget med det 4-dobbelte, er det jo givet, at en stor Del af Jernbanernes Udgifter netop maa falde paa denne ene Konto. Der ligger maaske da ogsaa et Lyspunkt i denne Erkendelse af det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem fortsatte sine Betragtninger i den Retning, at man ikke, samtidig med at man gav Tilskud baade til Majs og Flæsk, skulde fordyre disse Produkter, vil jeg dog gerne hævde, at den Forhøjelse af Prisen paa disse Produkter, som skulde freinkomme paa Grund af forhøjede Jernbanetakster, er ganske ringe i Forhold til Varens Pris og ogsaa i Forhold til de Tilskud, der bliver ydet for at holde Prisen paa en mere moderat Højde. Det ærede Medlem udtalte: Hvor kan man kræve, at enhver Jernbane skal betale sig! Ja, de fleste Jernbaner anlægges dog sikkert med det Formaal, at de, om man end ikke kan vente, at de skal betale sig lige straks, dog skal komme til at betale sig, og selv om den enkelte Sidebane for Statsbanernes Vedkommende maaske ikke forrenter sig, maa man have i Erindring, at den tjener som Fødebane for andre Strækninger, saaledes at de Strækninger, der maaske paa Regnskabet fremtræder som de, der forrenter sig bedst, i Virkeligheden ikke vilde rentere sig tilnærmelsesvis saa godt, hvis de ikke

havde de mindre rentable Strækninger liggende bagved sig.

Det ærede Medlem omtalte videre under sine Betragtninger om den indirekte Beskatning, at Spiritusskatten var kun, at Staten inddrog en Værdiforhøjelse. Det er dog vist en ejendommelig Maade at betragte Spiritusbeskatningen paa. Jeg kan ikke se rettere, end at Spiritusbeskatningen er en Fordyrelse af Produktet, og at det er en fuldt ud indirekte Beskatning, svarende til den øvrige indirekte Beskatning.

Jeg skal dernæst kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det samme ærede Medlem udtalte angaaende Ejendomsskylden. Det ærede Medlem gik stærkt i liden for en Forhøjelse af Ejendomsskylden, men en Ejendomsbeskatning er og bliver dog en Bruttobeskatning uden Hensyn til, hvad man kan faa ud af den. Det ærede Medlem forsvarede det store Fradrag, der nu er sat ind i Loven, med en Henvisning til, at under de forhaandenværende Forhold havde de smaa Ejendomsbesiddere mindre Indtægt af deres Ejendom, i alt Fald var det det ærede Medlems Formening, at de nuværende Tider gav disse Ejere mindre Indtægt. Dette maa dog vel kun gælde en bestemt Klasse Ejendomsbesiddere, nemlig Indehaverne af Husmandsbrug, hvis det ærede Medlems Betragtninger ellers i det hele taget er rigtige. Men der er jo ogsaa en stor Mængde — jeg kan maaske kalde dem købstadmæssige — Ejendomme, som aldeles ikke kan falde ind under den Betragtning.

Knuth: I de Udtalelser, jeg før fremsatte, brugte jeg den Vending, at det hverken var Regeringens eller Rigsdagens Opgave at fiske Stemmer, men at foretage de Handlinger, som er de retfærdigste og nyttigste. Denne i og for sig ret tilfældige Bemærkning synes imidlertid at have berørt den højtærede Finansminister lidt mere, end jeg egentlig havde tænkt mig. Det synes, som om den højtærede Finansminister har følt sig truffet. Min Ytring sigtede ikke særlig paa Ministeriet, men ramte for saa vidt alle Medlemmer af Lovgivningsmagten, hvad enten det er Rigsdagen eller selve Regeringen. Jeg synes derfor ikke, der var nogen Anledning for den højtærede Minister til at tage sig særlig af denne Ytring. Naar